Problema trimiterii de trupe engleze pe continent

Anglia n'a luat niciodată angajamente precise in această privinţă

Londra, 29 (Rador). — In cercurile politice se comentează răspunsul negativ dat eri de d. Chamberlain în şedinţa Camerei Comunelor la o întrebare ce i-a fost adresată cu privire la existenţa obligaţiilor Angliei de a trimite forţe expediţionare pe continent în anumite împrejurări.

Se subliniază că primul ministru n'a făcut decât să confirme atitudinea tradiţională a guvernelor britanice care n'au luat niciodată angajamente precise în această chestiune, ele dorind în mod constant să subordoneze trimiterea eventuală de trupe unei hotărâri luate în ultimul moment.

Aceleaşi cercuri declară totuşi că s'au luat măsuri în vederea acestei eventualităţi, în special contacturi între statele majore, ale căror raporturi vor fi intensificate şi mai intime ca urmare a ultimelor conversaţii dela Paris.

Consfătuirile dintre statele majore ale Angliei şi Franţei vor continua

Londra, 29 (Rador). — Intrevederile dela Paris dintre d-nii Chamberlain, Halifax, Daladier şi Bonnet şi colaborarea statelor majore francez şi britanic au făcut obiectul unei întrebări, pusă de deputatul laburist Fletcher, în şedinţa de Marţi după amiază a Camerei Comunelor.

Răspunând d. Chamberlain a spus: „Nu am nimic de adăogat la declaraţiile de eri sau la cele ce s'au spus în comunicatul din 29 Aprilie, dat la sfârşitul vizitei miniştrilor francezi la Londra. Totuşi, pot să vă spun că cele două guverne au hotărât, pe măsura nevoilor, să continue conferinţele dintre statele majore ale noastre, în virtutea dispoziţiunilor fixate la Londra în Martie 1936, dispoziţiuni cari rămân în vigoare".

Testamentul lui Ataturk

Ankara, 29 (Rador). — Testamentul lăsat de Ataturk a fost deschis Luni în faţa tribunalului de pace din Ankara.

Defunctul lasă toată averea sa partidului, cu obligaţia pentru partid de a servi pensiuni pe tot timpul vieţei, — pensiuni ce reprezintă sume destul de importante —, fiicelor sale adoptive Makbule, Affet, Sabiha Gorcen, micuţei Ulku, Rukiye şi Nebile.

Este de notat că testamentul prevede că fondurile necesare vor fi afectate terminării studiilor superioare ale copiilor d-lui Ismet Inonu.

Venitul ce va mai rămâne va fi alocat în părţi egale societăţilor de istorie şi limbă, fondate de ilustrul defunct şi la care el ţinea foarte mult.

A deraiat un vagon în staţia Zănoaga

Au fost răniţi doi ceferişti

In timpul manevrei trenului 8631 în staţia Zănoaga, de pe linia Ploeşti-Urziceni-Slobozia, a deraiat un vagon încărcat cu motorină.

Deraierea s'a întâmplat pe linia a cincea dinspre staţia Gherghiţa.

La ghereta frânei se aflau şeful de tren Ioan Seleş şi frânarul Duţă Niculae.

Şeful de tren a căzut sub vagon, rănindu-se grav la cap şi la piciorul stâng.

Frânarul a fost rănit uşor la picioare.

Şeful de tren Ioan Seleş a fost trimis la postul medical din Ploeşti.

Repartizarea cotelor exportabile de lemn pentru fiecare ţară

Conferinţa dela Stokholm. — A participat şi România

In cursul săptămânii trecute s'a ţinut la Stockholm, o conferinţă la care au participat reprezentanţii tuturor statelor exportatoare de lemne din Europa, inclusiv reprezentanţii Rusiei sovietice.

La desbaterile conferinţei ce s'a ţinut în capitala Suediei, au participat ca reprezentanţi ai României d-nii ing. consilier silvic Athanase Nedelcovici, administratorul general al „Casei pădurilor statului" şi ing. Dumitrescu ,din partea U.G.I.R.-ului.

Discuţiunile au purtat asupra repartizării cotelor exportabile de lemn pentru fiecare ţară, stabilindu-se ca aceste cote să fie reduse, pentru anul 1939, cu 20%.

Cu acest prilej, delegaţii României, s'au interesat deaproape de modul de exploatare şi valorificare a lemnului în ţările nordice şi au vizitat mai multe fabrici importante de cherestea.

D. ing. consilier silvic Nedelcovici va prezenta zilele acestea d-lui prof. G. Ionescu-Sisesti, ministrul agriculturii, un raport în legătură cu problemele discutate şi rezoluţiile adoptate în conferinţa dela Stocholm.

Unchiul şi mătuşa asasinului lui von Rath condamnaţi la închisoare

Paris 29. (Rador). — *Tribunalul corecţional a judecat azi după amiază procesul soţilor Grunszpan, unchiul şi mătuşa asasinului von Rath.*

Soţii Grunszpan erau daţi în judecată deoarece au călcat legea asupra străinilor, dând azil nepotului lor care fusese expulzat.

Acuzaţii au fost condamnaţi fiecare la câte patru luni închisoare şi 100 franci amendă.

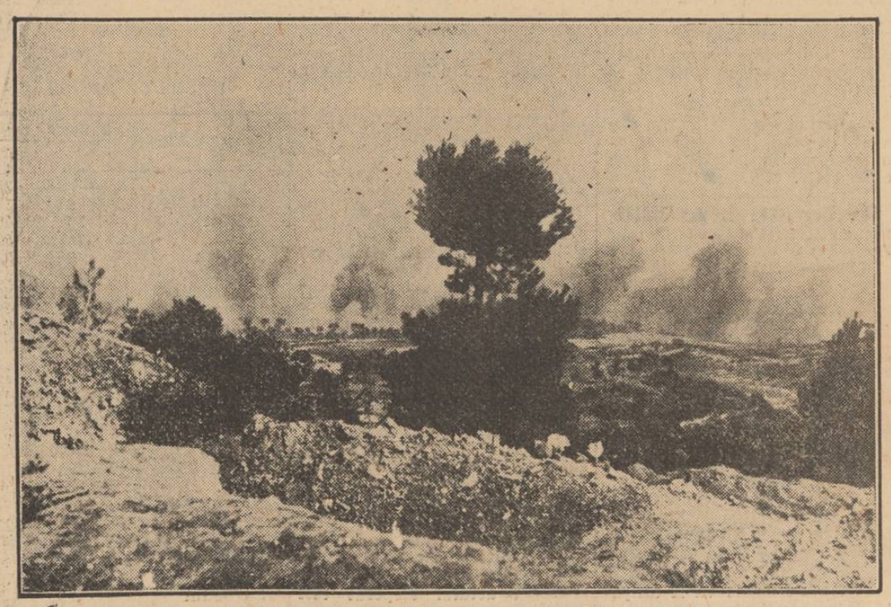

Fronţul dela Ebru bombardat violent de aviaţia naţionalistă

Garantarea fruntariilor noului stat cehoslovac

Diplomaticeşte şi juridiceşte, frontierele Cehoslovaciei au fost definitiv fixate. Acordul dela Muenchen, completat cu arbitrajul dela Viena a dat statului cehoslovac noua lui formă geografică. Dacă în fapt, unii vecini ai Cehoslovaciei continuă a se arăta nemulţumiţi şi-şi menţin speranţele unor noui anexiuni, din punct de vedere juridic, din punct de vedere al dreptului internaţional, statul cehoslovac le poate opune, cu toată tăria, actele internaţionale pe care, silit de împrejurări, le-a acceptat, dar le-a acceptat cu convingerea şi cu asigurarea că ele sunt definitive, atât în spiritul şi textul lor, cât şi în consecinţele ce le comportă şi care sunt înscrise în ele. Aceste consecinţe sunt, în primul rând, obligaţiunile ce şi-au luat statele semnatare ale acordului de la Muenchen şi ale arbitrajului dela Viena, de a garanta frontierele actuale ale Cehoslovaciei imediat după ce se vor fi soluţionat litigiile cu toţi vecinii noului stat. Această condiţie a fost îndeplinită prin arbitrajul dela Viena, solicitat de Budapesta şi de Praga şi acceptat de ambele părţi ca obligatoriu pentrn ele.

Pe acest temei juridic şi diplomatic guvernul cehoslovac a făcut acum demersurile necesare pentru rezolvarea problemei garantării noilor frontiere. Ori cine va înţelege interesul capital pe care îl are noul stat cehoslovac de a vedea soluţionată, cu un ceas mai curând, această problemă a existenţei lui. Consimţind la cele mai mari sacrificii, acceptând amputări teritoriale care, în multe părţi, au depăşit principiul etnic, Cehoslovacia e în dreptul ei să ceară astăzi să nu mai fie ameninţată de primejdii noi şi ca, în limitele frontierelor ei actuale, să i se asigure un nou statut internaţional, în cadrul căruia să se poată consolida din punct de vedere intern şi să poată inaugura cu toţi vecinii ei raporturi de prietenie şi de colaborare.

Marile puteri au, fiecare în parte şi toate împreună, datoria de a răspunde la solicitarea Cehoslovaciei cu toată graba spre a face astfel să înceteze o stare de lucruri nesigură şi care ar putea anihila toată străduinţa lor de a soluţiona pe cale pacinică o criză ajunsă până la pragul războiului. Se ştie că iniţiativa acestei garantări a noilor frontiere cehoslovace a pornit de la Londra, după întrevederea dintre d-nii Chamberlain şi Daladier. Atunci era vorba numai de cedarea teritoriului sudet. La Godesberg însă, d. Hitler a refuzat garanţia Germaniei înainte ca să fie soluţionate şi pretenţiunile teritoriale ale Ungariei şi ale Poloniei.

Câteva zile mai târziu, la Muenchen, Franţa şi Anglia au acceptat acest mod de a vedea şi s'a hotărît de cele patru puteri, Franţa, Anglia, Italia şi Germania, ca litigiile teritoriale ungaro-cehoslovace şi polono-cehoslovace să fie soluţionate prin negocieri directe între statele interesate iar, în caz de nesucces, printr'o nouă conferinţă în patru. Nu s'a mai recurs însă la această din urmă eventualitate, fiindcă pe deoparte s'a ajuns între Polonia şi Cehoslovacia la o soluţiune directă iar diferendul ungaro-cehoslovac a fost lichidat prin arbitrajul de la Viena. Atât acordul de la Muenchen, cât şi arbitrajul dela Viena, ca şi înţelegerea cu Polonia au fost pe deplin îndeplinite şi pe teren, aşa că astăzi noul stat cehoslovac este fixat în noile sale frontiere.

Un stat care a dat dovadă de atâta abnegare, de atâta putere de sacrificiu în interesul păcii generale, are dreptul în numele principiului însuşi al securităţii lui, să ceară acelora cari i-au impus sacrificiile, în folosul cărora le-a acceptat şi pe promisiunea cărora s'a bizuit, trecerea la fapte.

Este nu numai un interes cehoslovac, este un interes european ca liniştea să fie pe deplin restabilită în această parte a Europei şi ca, printr'o colaborare loială şi în deplină siguranţă, Cehoslovacia, lipsită astăzi de puternica ei apărare naţională de înainte de acordul de la Muenchen, lipsită de garanţia pe care i-o dădeau tratatele ei de alianţă care astăzi nu mai funcţionează, să-şi poată vedea de treburile ei interne şi să contribue la opera de consolidare economică şi politică a Europei centrale şi orientale.

Un nou imprumut pentru inarmarea Angliei

Londra, 29 (Rador). — In şedinţa de azi a Camerei Comunelor, sir John Simon, ministrul finanţelor, a declarat că guvernul va fi nevoit să contracteze un nou împrumut pentru a acoperi cheltuelile necesitate de apărarea naţională.

*

Londra, 29 (Rador). — Ca răspuns la apelul lui sir Kingsley Wood, ministrul aviaţiei, în vederea înrolării a 31.000 voluntari pentru forţele aeriene până la 31 Martie 1939, aproape 21.000 tineri şi-au oferit serviciile pentru aviaţia militară.

Autorităţile prevăd că înrolările vor continua în proporţie de 1000 pe săptămână, astfel încât până la sfârşitul lui Martie cifra de 31.000 cerută de ministrul aviaţiei va fi atinsă.

Incăerare după o intrunire politică in Iugoslavia

Belgrad, 29 (Rador). — Agenţia „Avala" transmite:

După terminarea unei întruniri cu caracter politic ţinută într'un oraş de pe coasta de nord a Iugoslaviei, mai mulţi participanţi au format un cortegiu, care a manifestat contra statului.

Manifestanţii au încercat apoi să înconjoare şi să dezarmeze o patrulă formată din trei jandarmi, care, după somaţiile reglementare, a dischis focul.

Agresorii au luat-o la fugă, lăsând doi morţi.

Au fost rănite 11 persoane. Două dintre ele au încetat din viaţă în timp ce erau duse la spital.

Poliţia a deschis imediat o anchetă.

Kaidul avionului german „Condor"

Berlin, 29 (Rador). — Avionul german „Condor", care face sborul Berlin-Tokio în patru escale, a anunţat la ora 23,30 (ora Europei Centrale) că se află la 50 de kilometri nord-vest de Mandalay (Birmania Superioară) şi că sbura la o înălţime de 4.000 de metri.

Un instantaneu

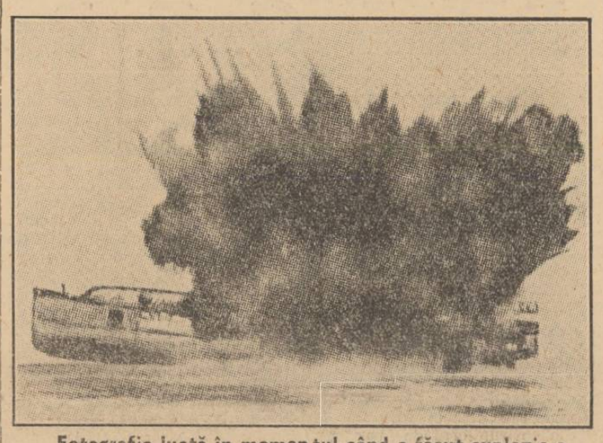

Fotografie luată în momentul când a făcut explozie o torpilă japoneză care a distrus un vas chinez pe fluviul Yang-Se

O crimă infiorătoare la Cluj

După ce omoară pe o cumnată a sa cu lovituri de cuţit asasinul se spânzură

Cluj, 29 Noembrie

Astăseară, pe la ora 6, în str. Vasile Lucaci 25, s'a întâmplat o crimă îngrozitoare.

I. Dragomirescu, secretarul casei cercuale pentru asigurările sociale din Cluj, a asasinat cu mai multe lovituri de cuţit pe cumnata sa, soţia plutonierului Dragomirescu, din regimentul 11 călăraşi din localitate, apoi s'a sinucis, spânzurându-se.

Comisarul Marpozan, dela chestura poliţiei, sosind la locul crimei, a făcut următoarele constatări:

Spre seară, secretarul Dragomirescu, sosind în casa cumnatei sale, în lipsa fratelui său, între el şi cumnata sa s'a iscat o ceartă care a degenerat apoi în bătae. Bărbatul s'a repezit la cumnata sa cu un cuţit, iar aceasta s'a apărat şi ea la rândul ei cu un cuţit de bucătărie. Văzând ceeace se petrece în casă, o fetiţă de patru ani, a plutonierului Dragomirescu a ieşit în stradă, ţipând că mama ei este bătută.

Fetiţa nu a întâlnit însă pe nimeni în stradă. Când s'a înapoiat în casă, mama ei era asasinată, zăcând într'un lac de sânge, iar secretarul Dragomirescu se găsea spânzurat cu o sârmă.

Intre cei doi, lupta trebue să fi fost îngrozitoare, căci bărbatul avea mai multe lovituri de cuţit la faţă şi la mâini, iar femeea nenumărate lovituri de cuţit pe tot corpul.

Toate mobilele din casă erau răsturnate şi camera era pe jos şi pe pereţi plină de sânge.

In casă s'a găsit un revolver sfărâmat, cu care, probabil, bărbatul a vrut să lovească femeea.

Cele două cuţite pline de sânge au fost găsite lângă cadavre.

Asanarea sanitară a zonei unde s'au desfăşurat manevrele

Statul major al armatei mulţumeşte d-lui ministru al sănătăţii pentru acţiunea desfăşurată

D. general Ştefan Ionescu, şeful marelui stat major al armatei, a trimis d-lui general dr. N. Marinescu, ministrul sănătăţii şi asistenţii sociale, următoarea adresă de mulţumire pentru modul cum a reuşit să asaneze, din punct de vedere sanitar, zona în care urmau să se desfăşoare manevrele regale din acest an:

DOMNULE MINISTRU,

„Marele stat major sesizat de starea cu totul precară în care se găsea zona destinată manevrelor regale din acest an, din punct de vedere sanitar (malarie, dezinetrie, scarlatină, febră tifoidă, etc.) şi apreciind gravitatea pericolului de contaminare, la care erau expuse trupele, a intervenit la d-voastră în luna August, cerându-vă sprijinul necesar pentru asanarea sanitară a zonei.

D-voastră aţi binevoit a lua personal conducerea lucrărilor asanării zonei, adăugând, — la personalul şi mijloacele date de M. A. N. — personal sanitar civil din zonă, cât şi multe mijloace materiale, obţinându-se astfel:

— Asanarea sanitară a 84 comune ce se găseau contaminate cu diferite boale contagioase;

— Deparazitarea populaţiei şi profilaxia tifosului exantematic, mai ales în judeţele din sudul Basarabiei;

— Construirea de băi şi cuptoare de deparazitare în centrele mai contaminate;

— Repararea, desinfectarea şi punerea în condiţiuni optime de igienă a 440 fântâni existente şi construirea a încă circa 16 fântâni noui, etc. etc.

Rezultatul acestei acţiuni a fost mai mult decât satisfăcător, întrucât cu toate eforturile fizice făcute de trupe, starea sanitară a fost tot timpul foarte bună, trupele înapoindu-se în cazărmi şi după desconcentrare plecând la vetrele lor, în bune condiţiuni de sănătate.

Faţă de aceste admirabile rezultate, marele stat major vă adresează domniei-voastre personal deosebite mulţumiri şi vă roagă să binevoiţi a le împărtăşi tuturor celor cari au colaborat la aceste realizări".

ŞEFUL MARELUI STAT MAJOR, general de divizie ss. *St. Ionescu.*

Avion isbit de stâncă

San Francisco, 29 (Rador). — **Un avion aparţinând companiei „United Air Lines", fiind silit să aterizeze forţat lângă capul Ryes, s'a lovit de stânci. Avionul s'a sfărîmat complet.**

Nu se ştie dacă cei trei oameni ai echipajului şi cei patru pasageri şi-au găsit moartea.

Se pare că accidentul se datoreşte terminării benzinei.

CATASTROFĂ DE CALE FERATĂ IN ITALIA

Locomotiva şi câteva vagoane ale unui tren, prăbuşite zilele trecute în râul Frigul lângă Udine. Aproape 30 de persoane şi-au găsit moartea

D. Schuschnigg refuză să fie pus in libertate

Londra, 29 (Rador). — *Ziarul „Times" anunţă din Viena că d. Hitler ar fi sosit, Sâmbătă seara, la Viena, de unde a plecat apoi mai departe.*

„Times" crede a şti că d. Hitler ar fi oferit fostului cancelar Schuschnigg să-l pună în libertate împreună cu soţia şi cu fiul său. D. Schuschnigg ar fi refuzat să primească, declarând că nu poate primi să fie liberat decât dacă s'ar acorda o amnistie şi foştilor săi colaboratori.

FILME

— De ziua ta îţi fac cadou un inel cu briliant.

— Imposibil. Ce va zice soţul meu?

— Am găsit soluţia. Am convenit cu un bijutier să pună inelul la vitrină. Tu vei rămâne în admiraţie în faţa lui... Vei suspina... Nu cred că el ar refuza să ţi-l cumpere, dacă nu l-ar costa decât două-trei mii... Restul până la douăzeci l-am achitat eu... Şi iată-ne pe toţi trei fericiţi!

A doua zi, soţii trec spre cinematograf. Ea stopează în dreptul magazinului.

— Ce lucruri splendide!

Exclamaţia îl lasă rece.

— Mă'nebunesc după inelul acela... Vai! dece nu pot să-l am!

— Trebue să fie scump...

— Până la ce sumă ai voi să dai?... E ziua mea...

— O mie.

— Fii drăguţ şi mergi până la două... Aşa... Totdeauna m'ai îndatorat... Nu pierdem nimic dacă întrebăm... O iau eu înainte.

După o scurtă tocmeală, negustorul consimte să dea inelul cu două mii.

— N'am la mine decât jumătate. Mâine aduc restul şi-l iau.

— Sunt nerăbdătoare să-l văd! exclamă, ea, când, a doua zi, se înapoiază soţul, sărutat mai cu foc de cât la nuntă.

— Şi cu toate astea, trebue să ai puţintică răbdare, ca să-ţi spui ce mi s'a întâmplat.

— L-ai pierdut!?

— Nu te speria... Nu sunt eu atât de nerod.

— Nu mai vrea să-l vândă!?

— Din contră. mi-a mulţumit cu recunoştinţă... Stai s'aprind o ţigară... După ce l-am luat, l-am pus în deget... Tocmai ca să nu-l pierd... In schimb, am pierdut la club toţi banii... Şi totuşi i-am scos cu vârf şi îndesat. Am păcălit pe un jucător care se lăuda că se pricepe la giuvaericale şi mi-a dat douăzeci de mii de lei pe el... Afacere grozavă, nu?

— Şi unde sunt banii?! strigă ea, rostogolită pe divan.

— Unde să fie, răspunde el liniştit... I-am jucat la cărţi şi i-am pierdut!

Don José

Căpitanul aviator Robinson, care a dus pe d. Chamberlain la München, a murit zilele trecute într'un accident de avion

SCRISORI DIN ROMA

Relaţiile italo-engleze

de N. de ALDISIO

ROMA, Noembrie

La 16 Noembrie au intrat în vigoare acordurile semnate la Roma, la 16 Aprilie trecut, între Italia şi Anglia reglementând situaţia respectivă a celor două ţări în bazinul mediteranean şi african. Cu acest prilej, lordul Perth, ambasadorul Majestăţii Sale britanice la Roma va anunţa pe contele Ciano că este de aci înainte acreditat pe lângă Regele Italiei şi Impăratul Etiopiei. Aceste două declaraţii pun capăt unei tensiuni care dura din Octombrie 1935, din clipa în care Italia a început campania din Etiopia. Timp de peste doi ani, cele două naţiuni uitând „tradiţionala lor prietenie" au luptat mai mult sau mai puţin pe faţă, una împotriva alteia, ca să-şi asigure stăpânirea sau libera circulaţie în Mediterana care, după formula d-lui Mussolini „este pentru alte naţiuni o cale, dar pentru Italia însăşi viaţa". Intârzierea adusă aplicării practice a acordurilor dela 16 Aprilie a fost îndreptăţită de situaţia creată de războiul civil din Spania.

Inainte de a se înţelege cu Italia, asupra chestiunilor mediteranene şi africane, Marea Britanie a voit să se asigure că Roma nu căuta în Spania niciun avantaj teritorial, nicio nouă poziţie strategică. A pus deci, condiţii precise pentru aplicarea acordurilor mediteraneene, dintre care principala consta într'o retragere efectivă a voluntarilor italieni, cari luptau în peninsula Iberică. Retragerea aceasta s'a făcut, de vreme ce acum câteva săptămâni au debarcat la Neapole zece mii de legionari fascişti. Nu era vorba de bolnavi sau de răniţi, aşa cum s'a retins uneori, ci de oameni valizi pe cari Italia i-a retras de bună voie, spre a creia condiţiile necesare aplicării acestor acorduri cu Anglia.

La acest gest italian s'a adăogat iniţiativa franceză de a recunoaşte imperiul italian din Etiopia, prin trimiterea unui ambasador la Roma, acreditat pe lângă Regele Italiei şi Impărat al Etiopiei. Din acest moment, Anglia nu mai avea nicio obiecţiune de ridicat pentru punerea în vigoare a acordurilor dela Paşti şi, după discuţii mai mult sau mai puţin agitate în Camera Comunelor şi a Lorzilor, s'a hotărît să îndeplinească gestul concret care i s'a cerut. Textul acordurilor a fost publicat la timp şi nu vom insista.

Ni se pare mai interesant să ne oprim azi asupra condiţiilor în care acordurile intră în vigoare şi asupra spiritului ce însufleţeşte acum Roma şi Londra. Din partea Italiei se reaminteşte adeseori că pactul mediteranean nu trebuie să fie un act care să şteargă numai o rivalitate, născută din cauza războiului şi a sancţiunilor, dar trebue să constituie, deasemenea, preludiul unei reînoiri a colaborării dintre cele două puteri din Mediterana, în Marea Roşie şi pe continentul african. Se relevă că „tradiţionala prietenie", era interpretată de englezi ca un fel de protectorat moral exercitat de Marea Britanie asupra Italiei. Această noţiune de superioritate trebue să dispară acum pentru totdeauna.

Italia anului 17 al erei fasciste este cu totul deosebită de aceea dinainte de războiu. A creat o forţă nouă şi şi-a afirmat-o prin cucerirea Etiopiei. Fascismul a pus la loc de cinste o mare tradiţie italiană de colonizare. Italia posedă o flotă, o armată şi o putere politică pe care înţelege s'o facă să fie recunoscută de toate naţiunile europene şi de toate guvernele cari vor să trateze cu ea. De aceea, pretinde ca Anglia să trateze cu ea pe un picior de perfectă egalitate sau cum spun ziariştii italieni autorizaţi, „pe un picior de paritate imperială".

Condiţiile în care acordul a fost semnat, arată că Marea Britanie a aderat la această dorinţă italiană şi că înţelege să facă să înceteze ocrotirea pe care pretindea odinioară s'o ofere Italiei înainte de fascism. Cum, se va putea traduce de aci înainte, în mod practic, colaborarea italo-britanică? In ce priveşte Mediterana, se subliniază la Roma că această mare este de aci înainte controlată în întregime de Anglia şi Italia. Anglia supraveghează intrarea la Gibraltar şi ieşirea la Suez. Indirect posedă controlul asupra Dardanelelor. Dar Italia, prin fortificaţiile pe cari le-a făcut în Sicilia, pe insula Pantelleria şi pe coasta Libiei, precum şi pe acelea din Dodecanez este deasemenea în măsură să supravegheze întregul trafic. Se observă că comentatorii italieni nu menţionează deloc Franţa. O socotesc în adevăr ca fiind eliminată din Mediterana şi sunt de părere că nu trebue să intervină în acordurile italo-engleze.

Dată fiind această poziţie predominantă a celor două naţiuni, trebuia să se aleagă între o ostilitate sterilă şi o colaborare rodnică. S'a ales desigur, a doua posibilitate. Spre a completa acordurile dela 16 Aprilie, va trebui să se reglementeze diferite probleme de ordin teritorial ce se pun pe continentul african. Este vorba mai ales, de rectificări de graniţă între Sudanul anglo-egiptean şi Etiopia. Va trebui, deasemenea, să se pună de acord, spre a stabili o nouă politică a celor două mari puteri faţă de ţările arabe.

Se socoteşte, în adevăr, că nu numai Mediterana are o importanţă capitală, ci şi Marea Roşie, care este marea cale de comunicaţie comună între teritoriile imperiale ale celor două naţiuni: acela al Indiilor şi acela al Etiopiei.

Tările arabe riverane trebue să devină deci, după opinia Romei, o zonă rezervată Italiei şi Angliei. Marea Roşie trebue considerată ca o mare italo-engleză şi Arabia un teritoriu pe care Italia şi Anglia vor veghea de comun acord, hotărâte să împiedice ca orice altă putere, direct sau indirect, să nu încerce să facă un centru de ambiţii orientale sau de intrigi islamice.

In sfârşit, cu ocazia intrării în vigoare a acordurilor dela Paşti, s'a ridicat la Roma problema canalului de Suez. S'a relevat că regimul canalului trebuia revizuit; spunând aceasta, nu se ţinteşte situaţia politică şi strategică a canalului, deoarece se socoteşte că convenţia internaţională din 1888 o reglementează suficient. In schimb, se crede că regimul economic sau mai de grabă condiţiile tarifelor în vigoare acum, trebue să fie adaptate necesităţilor şi posibilităţilor naţiunilor cari se slujesc mai mult de această mare cale internaţională. Dacă tarifele sunt de natură să mulţumească pe acţionari mai presus de speranţele lor, nu e tot aşa şi pentru acei cari trebue să le plătească. Italia a vărsat în 1937 Companiei Canalului de Suez peste 175 milioane de lire pentru drepturile de trecere. Ea este acum a doua ţară pentru participarea la traficul canalului şi are deci un interes imediat şi precis pentru o reglementare a chestiunii tarifelor. Aci se văd două feluri de a rezolva problema: sau compania se adapteaza unei politici de tarife raţionabile şi organizează administraţia canalului pe o bază cu adevărat internaţională, sau va trebui să se examineze o modificare radicală a regimului actual. Toate ţările participând la navigarea prin Canalul de Suez se găsesc în aceleaşi condiţiuni ca şi Italia. Insăşi Anglia ar avea interes ca tarifele să scadă de vreme ce Suezul rămâne şi azi calea cea mai directă şi cea mai sigură spre imperiul Indiilor. Numai Franţa ar putea face obiecţii, de vreme ce majoritatea acţiunilor sunt încă în mâinile grupurilor franceze. La Roma se speră că revizuirea regimului canalului va constitui un complement al acordurilor mediteraneene italo-engleze şi că va putea începe atunci cu adevărat o eră de colaborare paşnică între cele două puteri

Explozie într'o mină din Germania

Breslau, 29 (Rador). — **La Waldenburg (Silezia) s'a produs o catastrofă într'o mină de cărbuni.**

Douăzeci şi doi mineri au fost îngropaţi de vii.

Până acum au fost scoase nouă cadavre şi sunt temeri ca şi ceilalţi 13 mineri să fi murit.

Catastrofa a fost provocată de un scurt circuit.